

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: dossier 43190; BER 22-006

De aanklager van de KNZB is op 11 oktober 2022 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 91425 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 7 oktober 2022
Wedstrijd: ZPB H&L Productions CJ2- SVH CJ1, gespeeld op 2 oktober 2022
Overweging: gebrek aan eerbied/beledigen/schelden door coach
Sanctie: met ingang van de uitspraak niet fungeren als (assistent) coach of teammanager voor enig team gedurende de periode waarin het team ZPB CJ2 2 (twee) bindende competitiewedstrijden moet spelen, met daaropvolgend – kort samengevat – een voorwaardelijke straf van 1 (een) wedstrijd met een proeftijd van een jaar.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 31 oktober 2022. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. F.W. Drost, vicevoorzitter en mr. R.A.E. van Noort, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de gronden van het door de aanklager ingestelde beroep. Ter zitting zijn verschenen de beklaagde en de aanklager van de KNZB. Scheidsrechter B. is door de leden van de Commissie van Beroep voorafgaande aan de behandeling ter zitting telefonisch gehoord, van de inhoud van welk gesprek bij de aanvang van de zitting door de leden van de Commissie van Beroep aan de beklaagde en aan de aanklager verslag is gedaan.
3. In het tuchtformulier maakt scheidsrechter B. onder meer melding van het volgende: *“Coach ging als een malle tekeer over een nog niet toegekende 5 meter. Wedstrijd stil gelegd en naar de coach gelopen om hem de gele kaart te geven. Dit mondde uit in dreigende taal van de coach “Als je geen 5 meter heeft dan beleef je wat!” werd er tegen mij geschreeuwd en al dreigend kwam hij hiermee op mij toegelopen. Hierop gaf ik de rode kaart”*. In de telefonische toelichting van de scheidsrechter op het tuchtrapport vertelt hij dat hij na aanhoudend commentaar van de beklaagde op zijn beslissingen naar de beklaagde toeliep om hem de gele kaart te tonen. Er vond een kort gesprek plaats waarin de scheidsrechter van de combinatie van de opgewonden gemoedstoestand, het heftig gesticuleren, de luide stem en de dwingende woordkeuze van de beklaagde een dreiging vond uitgaan.
4. De beklaagde verklaart kort samengevat dat hij weliswaar “hoog in de emotie” zat, opgewonden en snel sprak en bewegelijk was, maar niet schreeuwde. Het oogmerk van de beklaagde was om de scheidsrechter te wijzen op de betreffende spelregel op grond waarvan een 5 meter worp gegeven had moeten worden. De beklaagde zei tegen de scheidsrechter dat beklaagde, als de scheidsrechter geen 5 meter worp zou geven, protest zou aantekenen, aldus beklaagde. De beklaagde betreurt dat hij het zover heeft laten komen dat hij een gele en vervolgens een rode kaart kreeg. De beklaagde is stellig van mening dat hij de scheidsrechter op geen enkele wijze bedreigd zou hebben, zoals het tuchtrapport zou impliceren en zoals de aanklager doet voorkomen. In de visie van de beklaagde was de scheidsrechter onzeker en maakte hij onnodige fouten waarbij hij geen blijk gaf van het juiste gevoel voor de wedstrijd. Door hem te wijzen op zijn tekortkoming beoogde hij de scheidsrechter te helpen, aldus de beklaagde. De beklaagde ziet in dat hij dat beter op een andere manier had kunnen doen en hij heeft zich na afloop van de wedstrijd niet alleen bij de scheidsrechter, maar ook schriftelijk bij de jonge spelers van het team en de ouders van deze spelers, verontschuldigd.
5. De aanklager constateert dat de scheidsrechter aangegeven heeft dat hij bedreigd is en dat een schorsing van acht bindende competitiewedstrijden alsmede een voorwaardelijke sanctie van vier competitiewedstrijden met een proeftijd van een jaar geïndiceerd is. De aanklager stelt dat de Tuchtcommissie ten onrechte haar uitspraak niet heeft gebaseerd op een bedreiging van de scheidsrechter, maar op het beledigen, schelden of gebrek aan eerbied. De onderhavige gevorderde straf moet een signaal zijn waaruit blijkt dat men de scheidsrechter moet respecteren, aldus de aanklager.

6. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. De norm die de Commissie van Beroep hanteert is de volgende. Degenen die bij een wedstrijd een rol vervullen (waaronder spelers en de coaches van de bij de wedstrijd betrokken teams) dienen al hetgeen te doen wat redelijkerwijs van hen verlangd kan worden om eraan bij te dragen dat de betrokken scheidsrechter zijn taak op een evenwichtige wijze kan vervullen. Ook dienen alle betrokkenen bij een waterpolowedstrijd zich respectvol jegens de scheidsrechter op te stellen en diens aanwijzingen op te volgen. Betrokkenen dienen alle gedragingen, waaronder verbale uitingen dan wel handelingen, te vermijden waardoor de scheidsrechter in zijn of haar functioneren zou kunnen worden belemmerd. Juist indien een scheidsrechter het moeilijk zou hebben om een wedstrijd in goede banen te leiden – de Commissie van Beroep laat uitdrukkelijk in het midden of dat in casu het geval was – verdient een scheidsrechter in het algemeen begrip en positieve steun in plaats van publiekelijke terechtwijzingen of hoon.
7. Voor de Commissie van Beroep is komen vast te staan dat de beklaagde de hiervoor genoemde norm overschreden heeft door de scheidsrechter publiekelijk te willen corrigeren en de scheidsrechter dwingend aan te geven dat hij een strafworp diende toe te kennen. Het is de Commissie van Beroep uit hetgeen over en weer in het kader van de zitting verklaard is, niet althans onvoldoende gebleken dat de beklaagde de scheidsrechter met fysiek geweld heeft bedreigd dan wel op enigerlei wijze inbreuk maakte, of wilde maken, op zijn lichamelijke integriteit. De beklaagde verklaart dat hij ook op andere wijze niet heeft willen bedreigen. Daarover kan het volgende worden opgemerkt. De beklaagde zou weliswaar niet de intentie kunnen hebben gehad om de scheidsrechter te bedreigen, maar beklaagde heeft zich in de visie van de Commissie van Beroep onvoldoende rekenschap gegeven van de omstandigheid dat hij door zijn - zoals hij zelf noemt – “hoog in de emotie zitten” als bedreigend op de scheidsrechter kon overkomen. De beklaagde is tekortgeschoten in de van hem te verwachten positieve houding jegens de scheidsrechter en hij is als coach tekortgeschoten in zijn voorbeeldfunctie voor de jonge spelers uit zijn team. Beklaagde zal in de toekomst zijn houding jegens scheidsrechters moeten aanpassen indien hij een nadere tuchtrechtelijke sanctie wil vermijden.
8. De beklaagde heeft een aantal verklaringen van clubgenoten, onder wie een lid van de wedstrijdjury, overgelegd. Ten aanzien van de beoordeling van overtredingen of van omstandigheden die samenhangen met waterpolowedstrijden, is de waarneming van de scheidsrechter voor de Commissie van Beroep van zwaarwegend belang. In aanvulling op de waarneming van de scheidsrechter kent de Commissie van Beroep ook waarde toe aan verklaringen van anderen die in het kader van de wedstrijd een functie vervullen, zoals van bijvoorbeeld de tweede scheidsrechter, een niet tot de betreffende vereniging behorende scheidsrechter van een opvolgende wedstrijd of van een scheidsrechter die de betreffende scheidsrechter(s) beoordeelt. In uitzonderlijke gevallen is het ook denkbaar dat de Commissie van Beroep waarde toekent aan verklaringen van anderen, waaronder toeschouwers, maar dergelijke verklaringen kunnen in beginsel slechts dienen om verklaringen van de scheidsrechters of van andere officials te ondersteunen. De door beklaagde in deze zaak overgelegde getuigenverklaringen zijn, ook in onderling verband, onvoldoende om ten deze tot een ander oordeel te komen dan hierboven beschreven.
9. In zijn motivering van de door hem gestelde strafeis benadrukt de aanklager dat er een duidelijk signaal gegeven moet worden waaruit blijkt dat de scheidsrechter bescherming verdient. De aanklager volgt met zijn visie op de bescherming van de scheidsrechter de hierboven beschreven norm van de Commissie van Beroep. Het door de aanklager willen geven van een signaal in het algemeen kan echter niet tot gevolg hebben dat daarmee uit het oog wordt verloren dat in het kader van de behandeling van tuchtzaken de afwegingen van de Commissie van Beroep de handelwijze van het individu betreffen. Het vaststellen van de strafmaat door de Commissie van Beroep is in overwegende mate gebaseerd op het individueel handelen van een beklaagde en niet op het voeren van een beleid in het algemeen. Bij het vaststellen van de onderhavige straf heeft de Commissie van Beroep rekening gehouden met de omstandigheid dat van een fysieke bedreiging geen sprake is geweest en dat de beklaagde zelf inziet dat zijn gedrag niet door de beugel kon. Om te bevorderen dat de beklaagde zijn houding jegens de arbitrage in de toekomst ten positieve zal aanpassen, wordt aan hem een deel van de door de aanklager gevorderde straf voorwaardelijk opgelegd.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 7 oktober 2022.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt beklaagde te rekenen vanaf 7 oktober 2022 onvoorwaardelijk het recht om te fungeren als (assistent) coach of teammanager voor enig team gedurende de periode waarin het team ZPB CJ2 4 (vier) bindende competitiewedstrijden moet spelen.
- c) De Commissie van Beroep ontzegt beklaagde vanaf het einde van de onder punt b genoemde periode voorwaardelijk het recht om te fungeren als (assistent) coach of teammanager voor enig team gedurende de periode waarin het team ZPB CJ2 4 (vier) bindende competitiewedstrijden moet spelen, met een proeftijd van een jaar.
- d) De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 73,10 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging van beklaagde een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 8 november 2022

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. F.W. Drost, vice voorzitter
mr. R.A.E. van Noort, secretaris